

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 5P/61/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2618202695
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stella Al Khufash
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2019:2618202695.1

Uznesenie

Okresný súd Senica vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: U. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, štátny občan F., dieťa rodičov: C.. F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. O.Á. X. XXX, XXX XX G. O. X., štátna občianka F., zastúpená advokátkou JUDr. Lubicou Sopkovou, so sídlom Pribinova 3, 901 01 Malacky a C.. X. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXXX/XH, XXX XX V., štátny občan F. rozhodujúc o návrhu matky na zrušenie neodkladného opatrenia takto

rozhodol:

I. Súd návrh na zrušenie neodkladného opatrenia **z a m i e t a**.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Matka sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 29.10.2018 domáhala zrušenia neodkladného opatrenia Okresného súdu Senica č. k. 6P/37/2016 zo dňa 17.03.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/113/2017-380 zo dňa 31.05.2017. Uvedený návrh matka odôvodnila tým, že uznesením č. k. 6P/37/2016 zo dňa 17.03.2017 súd rozhodol, že zveril maloleté dieťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, pričom matka mala zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v čase od nedele od 16.00 hod. do štvrtka budúceho týždňa do 15.00 hod., otec mal zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v párnom i nepárnom týždni v čase od štvrtka od 15.00 hod. do nedele do 16.00 hod., pričom miesto odovzdania maloletého bude bydlisko odovzdávajúceho rodiča. Proti tomuto uzneseniu podala matka odvolanie, o ktorom odvolací súd rozhodol uznesením č. k. 11CoP/113/2017-380 zo dňa 31.05.2017 tak, že napadnuté uznesenie zmenil a maloletého ponechal v osobnej starostlivosti matky, pričom otec je oprávnený stykať sa s maloletým každú sobotu a každú nedeľu v párnom týždni v čase od 15.00 hod. do 18.00 hod. a každú stredu v čase od 15.00 hod. do 17.00 hod. tak, že si maloletého prevezme v mieste bydliska matky a na rovnakom mieste po skončení styku maloletého matke odovzdá. Následne po vydaní uznesenia Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/113/2017-380 zo dňa 31.05.2017 súd v konaní rozhodol ohľadom styku otca s maloletým rozsudkom č. k. 1P/63/2016-413 zo dňa 07.09.2017 zhodne ako v uznesení Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/113/2017-380 zo dňa 31.05.2017. Proti tomuto rozsudku však matka podala odvolanie, o ktorom Krajský súd v Trnave rozhodol rozsudkom č. k. 25CoP/16/2018-576 zo dňa 13.06.2018 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v časti zverenia maloletého a v časti určenia výšky výživného potvrdil a v časti úpravy styku s maloletým rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom uvedené odôvodnil tým, že súd správne konštatoval silne odmietavý postoj a odmietavé správanie maloletého k otcovi, avšak v rozpore s uvedeným upravil styk s maloletým v takom rozsahu, ktorý je v rozpore so záujmom maloletého, keď určil styk, avšak bez akéhokoľvek vysvetlenia, akým spôsobom sa má styk realizovať. Z uvedeného tak podľa vyjadrenia matky vyplýva, že samotný Krajský súd v Trnave zmenil svoj názor ohľadom úpravy styku otca s maloletým, keď v neskoršom rozhodnutí vyslovil názor, že styk otca s maloletým v takom rozsahu, ako je upravený nie je v najlepšom záujme maloletého, ale práve naopak, realizáciou takto upraveného styku by na strane maloletého došlo k nenapraviteľnej ujme. Matka už niekoľkokrát opísala nedobry psychický stav maloletého, ktorý

vznikol na základe incidentu medzi matkou a otcom začiatkom septembra 2015, ktorého svedkom bol i maloletý a z ktorého sa spamätáva dodnes. Zlý psychický stav maloletého možno pričítať nevhodnému správaniu otca a starých rodičov, ktorých maloletý odmieta a má z nich strach. O uvedenom svedčí podľa vyjadrenia matky i to, že keď sa táto pokúšala maloletého pripraviť na styk s otcom, tieto pokusy sa skončili bezúspešne, plačom a krikom dieťaťa, odmietaním a prudkým stresom, ktorý ostatné dva razy spôsobil dokonca také náhle zhoršenie zdravotného stavu maloletého, že bolo potrebné privolať rýchlu lekársku pomoc. Súd je pri každom svojom rozhodovaní povinný brať na zreteľ najlepší záujem maloletého a taktiež základné práva maloletého, navyše je viazaný názorom súdu vyššej inštancie, teda rozhodnutím Krajského súdu v Trnave v konaní č. k. 25CoP/16/2018. Nevyhovením návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia by podľa matky nastal neželaný stav, kedy by maloletý bol napriek svojmu opakovane verbalizovanému strachu a nesúhlasu nútený podrobiť sa súdnemu rozhodnutiu, čo by bolo v rozpore s najlepším záujmom maloletého, ktorý je prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí. Požiadavku styku otca s maloletým nemožno nadradovať požiadavkám maloletého, u ktorého existujú objektívne zistené vážne fyzické i psychické problémy, kedy by vynútený styk s otcom ako i ostatnými ľuďmi, ktorí mu traumy spôsobili, maloletého sekundárne traumatizoval. Neadekvátne správanie jedného rodiča (resp. starých rodičov), ale i prostredie, kde by dieťa mohlo vnímať konflikty rodičov a bolo by vystavené citovej frustrácii, by mohlo viesť k posttraumatickej stresovej poruche, ktorá bola dokonca maloletému už diagnostikovaná. Z vyššie uvedených dôvodov preto matka maloletého navrhla zrušiť neodkladné opatrenie č. k. 6P/37/2016 zo dňa 17.03.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/113/2017-380 zo dňa 31.05.2017.

2. Podľa § 363 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), súd môže aj bez návrhu zrušiť nariadené neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

3. Súd preskúmal návrh matky na zrušenie neodkladného opatrenia a dospel k záveru, že tento nie je dôvodný. Okresný súd Senica uznesením č. k. 6P/37/2016 zo dňa 17.03.2017 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zveril maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov tak, že matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v čase od nedele od 16.00 hod. do štvrtka budúceho týždňa do 15.00 hod. a otec bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v párnom i nepárnom týždni v čase od štvrtka od 15.00 hod. do nedele do 16.00 hod. s tým, že miestom odovzdania maloletého dieťaťa bude bydlisko odovzdávajúceho rodiča. Výživné počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov súd neurčil, vo zvyšku návrh otca a aj návrh matky na vydanie neodkladného opatrenia zamietol a napokon rozhodol, že neodkladné opatrenie je vykonateľné dňom jeho doručenia a platí až do právoplatného rozhodnutia súdu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu do rozvodu. Proti tomuto rozhodnutiu však matka podala odvolanie. Krajský súd v Trnave uznesenie súdu prvej inštancie uznesením č. k. 11CoP/113/2017-380 zo dňa 31.05.2017 zmenil tak, že maloletého ponechal v osobnej starostlivosti matky, určil styk otca s maloletým tak, že otec je oprávnený sa s maloletým stykať každú sobotu a každú nedeľu v párnom kalendárnom týždni v čase od 15.00 hod. do 18.00 hod. a každú stredu v čase od 15.00 hod. do 17.00 hod. tak, že si maloletého prevezme v mieste bydliska matky a na rovnakom mieste po skončení styku maloletého matke odovzdá a určil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 100,00 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Uvedené odvolací súd odôvodnil tým, že v danej veci existovala potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania, keď mal z obsahu spisu osvedčené, že rodičia spolu nežijú a nehospodária, ich vzťahy sú závažným spôsobom narušené a nie sú schopní uzavrieť ohľadom starostlivosti o dieťa žiadnu dohodu. Dieťa bolo dlhodobo zvyknuté na osobnú starostlivosť matky a preto súd v záujme zachovania stability maloletého (i vzhľadom na jeho zdravotný stav spôsobený zrejme konfliktami rodičov), považoval za potrebné maloletého ponechať v starostlivosti matky a to až do rozhodnutia vo veci samej. Čo sa týka úpravy styku otca s maloletým, tu mal súd jednoznačne preukázané, že matka bráni otcovi v styku s dieťaťom dôvodiac pretrvávajúcimi zdravotnými problémami, kedy i navrhovala úplný zákaz styku otca s maloletým. Odvolací súd mal však za to, že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu takejto úpravy, práve naopak, súd považoval za potrebné upraviť styk otca s maloletým v záujme zachovania a rozvíjania citových väzieb medzi otcom a synom. Odvolací súd súčasne rozhodol o povinnosti platiť výživné v nevyhnutnej miere, pričom považoval v tomto prípade sumu 100,00 € za postačujúcu, aby v nevyhnutnej miere pokryla spolu s prídavkom na dieťa prevažnú časť potrieb dieťaťa.

4. V zmysle § 363 Civilného mimosporového poriadku súd môže zrušiť nariadené neodkladné opatrenie len z 2 dôvodov, a to ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Povinnosťou súdu pri rozhodovaní o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia bolo teda posúdenie, či sa od uvedenej úpravy pomerov vo forme neodkladného opatrenia zmenili pomery alebo či odpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. V posudzovanej veci však k zmene pomerov a ani k odpadnutiu dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, nedošlo, keď z návrhu matky jednoznačne vyplýva, že napäté vzťahy medzi rodičmi naďalej pretrvávajú, pričom títo nie sú schopní sa dohodnúť ohľadom úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu. Ani matkou uvádzané skutočnosti o vážnych psychických ako i fyzických problémoch maloletého (vrátane diagnostikovanej posttraumatickej stresovej poruchy) nespôsobujú zmenu pomerov, keďže týmito matka argumentovala už v čase rozhodovania súdu o nariadení neodkladného opatrenia, keď žiadala styk otca s maloletým úplne zakázať.

5. Čo sa týka tvrdení matky o tom, že Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 25CoP/16/2018-576 zo dňa 13.06.2018 zmenil svoj názor ohľadom úpravy styku otca s maloletým (vzhľadom na zhodne upravený styk otca s maloletým ako v uznesení Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/113/2017-380 zo dňa 31.05.2017) možno len uviesť, že z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 25CoP/16/2018-576 zo dňa 13.03.2018 vyplýva, že rozsudok súdu prvej inštancie bol v časti úpravy styku otca s maloletým zrušený, avšak z dôvodu, že súd síce upravil styk otca s maloletým, no vzhľadom na odmietavý postoj maloletého nevysvetlil, akým spôsobom sa má styk realizovať. Uvedené odôvodnenie Krajského súdu v Trnave však nespôsobilo zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala potrebu zrušenia nariadeného neodkladného opatrenia, ktoré matka i tak nerešpektuje.

6. Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Súd rozhodol o náhrade trov konania v zmysle ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, teda v zmysle zásady, že každý z účastníkov si sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil.

8. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu vo výroku I. odvolanie nie je prípustné. Proti tomuto uzneseniu vo výroku II. je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Senica, v 2 vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa § 38 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku.